

रोमले दर्शन स्थापना गर्छ — नम्बर छ

एडभेन्टिस्ट इतिहासका भविष्यसूचक विवादहरू: दानिएल ११:३६ सम्बन्धमा उरियाह स्मिथ र जेम्स ह्वाइटबीचको द्वन्द्वलाई बुझ्ने क्रममा

Jeff Pippenger
2024-08-14

हामी १७९८ देखि वर्तमान समयसम्म एडभेन्टवादको इतिहासभित्र देखा परेका भविष्यवाणीसम्बन्धी विवादका छवटा धाराहरूलाई सम्बोधन गर्दछौं।

“इतिहास र भविष्यवाणीमा परमेश्वरको वचनले सत्य र भ्रमबीचको दीर्घकालसम्म चलिरहने संघर्षलाई चित्रण गर्दछ। त्यो संघर्ष अझै पनि जारी छ। जे कुरा भइसकेका छन्, ती फेरि दोहोरिनेछन्। पुराना विवादहरू पुनर्जीवित गरिनेछन्, र नयाँ सिद्धान्तहरू निरन्तर उत्पन्न भइरहनेछन्। तर परमेश्वरका जनहरू, जसले आफ्नो विश्वास र भविष्यवाणीको परिपूर्तिको समझमा पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको घोषणामा एक भूमिका निर्वाह गरेका छन्, तिनीहरू आफू कहाँ उभिएका छन् भन्ने जान्दछन्। तिनीहरूसँग यस्तो अनुभव छ, जो कुन्दन सुनभन्दा पनि अधिक बहुमूल्य छ। तिनीहरू चट्टानझैँ अडिग भई उभिनुपर्छ, आफ्नो भरोसाको प्रारम्भलाई अन्त्यसम्म दृढतापूर्वक समातिराख्दै।” Selected Messages, book 2, 109.

अघिल्लो लेखले रोमी सत्तासम्बन्धी पहिलो र अन्तिम विवादलाई सम्बोधन गरेको थियो, र अब हामी उरियाह स्मिथ र जेम्स ह्वाइटबीच उत्पन्न भएको विवादलाई लिनेछौं। उरियाह स्मिथले छत्तीसौँ पदमा आफ्नो “निजी व्याख्या” प्रविष्ट गराए।

“पद ३६। अनि त्यो राजाले आफ्नै इच्छाअनुसार गर्नेछ; र उसले आफूलाई उच्च पार्नेछ, र आफूलाई प्रत्येक देवताभन्दा महान् ठहराउनेछ, र देवताहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा अचम्मलाग्दा कुराहरू बोल्नेछ, र क्रोध पूरा नभएसम्म समृद्ध हुनेछ; किनकि जे निश्चित गरिएको छ, त्यो पूरा हुनेछ।

“यहाँ प्रस्तुत गरिएको राजा अन्तिम पटक उल्लेख गरिएको उही शक्ति अर्थात् पापल शक्तिलाई जनाउन सक्दैन; किनकि यदि ती विवरणहरू त्यस शक्तिमा लागू गरिए भने तिनीहरू उपयुक्त ठहरिँदैनन्।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 292.

स्मिथले स्वीकार गरे कि अघिल्लो पदमा उल्लिखित शक्ति “पापीय रोम” थियो, तर उनले दाबी गर्छन् कि छत्तीसौँ पदका विशेषताहरू पापीय रोमलाई पहिचान गराउने भविष्यसूचक विशेषताहरू होइनन्। त्यो दाबी झुटो हो। यो स्मरण रहोस् कि 1863 को विद्रोहमा लेवीव्यवस्था अध्याय छब्बीसका सात समयहरूलाई पन्छाइयो, र त्यसैले हबक्कूकका दुवै पट्टिकाका सात समयहरूको प्रतिरूपलाई अस्वीकार गरियो। 1843 र 1850 का दुवै चार्टहरूले सात समयहरूलाई चार्टहरूको ठीक मध्यभागमा चित्रित गर्छन्, र दुवै चित्रणले सात समयहरूको रेखाको मध्यभागमा कूसलाई राख्दछन्। जब 1856 मा सात समयहरूको नयाँ ज्योति आयो र त्यसपछि अस्वीकार गरियो, त्यसले हबक्कूकका दुई पट्टिकाहरूको अस्वीकारलाई, साथै भविष्यवाणीको आत्माको अधिकारलाई पनि चिन्हित गर्‍यो, जसले यति स्पष्ट रूपमा दुवै चार्टहरू परमेश्वरद्वारा निर्देशित थिए भनी पहिचान गराउँछ।

सिस्टर ह्वाइटका अनुसार शैतानको अन्तिम छल परमेश्वरको आत्माको साक्षीलाई निष्प्रभावी तुल्याउनु हो, र यहाँ पहिलो छल पनि परमेश्वरको आत्माको साक्षीलाई निष्प्रभावी तुल्याउनु नै थियो, र यसले साथै ती दुईवटा चार्टमा रहेका आधारभूत सत्यहरूको—विशेषतः “सात समय”को—एकसाथ अस्वीकारलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्‍यो।

१८६३ को विद्रोहको समयमा, १८६३ को जालसाजी चार्ट तयार गर्ने अरू कोही नभई उरियाह स्मिथ नै थिए, जसले सात समयको रेखालाई हटायो। १८६३ सम्म आइपुग्दा उरियाह स्मिथले सात समयको प्रकाशप्रति आफ्ना आँखा बन्द

गरिसकेका थिए, र दानिएलले पहिचान गरेका दुईवटा “क्रोधहरू” छन् भन्ने कुरा देख्न असमर्थ भएका थिए। ती दुई क्रोधहरूले इस्राएलको उत्तरी राज्य र यहूदाको दक्षिणी राज्यमाथि आएका सात समयलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। पहिलो, उत्तरका दस गोत्रहरूविरुद्ध, ईसा पूर्व ७२३ मा सुरु भई १७९८ मा समाप्त भयो, र दोस्रो, ईसा पूर्व ६७७ मा सुरु भई १८४४ मा समाप्त भयो।

अध्याय आठमा गाब्रिएल मरह दर्शनको व्याख्या गर्न दानियलकहाँ आए, र आफ्नो कार्यसँग सम्बन्धित रूपमा उनले १८४४ को पक्षमा दोस्रो साक्षी प्रदान गरे। दानियल अध्याय आठका तेइस सय वर्षहरू १८४४ मा समाप्त भए, तर उत्तरी र दक्षिणी राज्यहरू विरुद्धका दुई क्रोधहरूमध्ये अन्तिम क्रोध पनि त्यही वर्ष समाप्त भयो।

अनि उनले भने, हेर, आक्रोशको अन्तिम कालमा के हुनेछ, सो म तँलाई जान्ने गराउनेछु; किनकि तोकिएको समयमा अन्त हुनेछ। दानिएल ८:१९।

अन्तिम अन्तले पहिलो अन्तलाई पूर्वधारणा गर्दछ। दुईवटा क्रोधहरूमध्ये अन्तिम, जो केवल “सात समय” को अर्को अभिव्यक्ति हो, १८४४ मा समाप्त भयो, र पहिलो क्रोध १७९८ मा समाप्त भयो। स्मिथले कुनै पनि पापल शक्तिको विवरण समावेश नगरेको दाबी गरेको पदले त्यो वर्षलाई पहिचान गरेको थियो जब पापसत्ताले आफ्नो घातक घाउ प्राप्त गर्ने थियो।

अनि राजाले आफ्नै इच्छाअनुसार गर्नेछ; अनि उसले आफूलाई उच्च पार्नेछ, र हरेक देवताभन्दा आफूलाई महान ठहराउनेछ, र देवताहरूका परमेश्वरको विरोधमा अद्भुत कुराहरू बोल्नेछ, र क्रोध पूरा नहोउज्जेल उन्नति गर्नेछ; किनकि जे निर्धारित गरिएको छ, त्यो अवश्य पूरा हुनेछ। दानिएल ११:३६।

छत्तीसौं पदमा “राजा” “क्रोध पूरा नभएसम्म समृद्ध हुनेछ।” स्मिथले त्यही पुस्तकमा, जहाँ उनले पापीय शक्ति छत्तीसौं पद पूरा गर्न आवश्यक ठिक विशेषताहरू राख्दै नभनी दाबी गर्छन्, दानियल अध्याय आठ, तेइसौं र चौबीसौं पदबारे के लेख्छन्, ध्यान दिनुहोस्।

“पद २३। र तिनीहरूको राज्यको अन्तिम समयमा, जब अपराधीहरू आफ्नो परिपूर्णतामा पुगिसकेका हुनेछन्, तब कठोर मुखाकृतिको, र गूढ वचनहरू बुझ्ने एक राजा उठ्नेछ। २४। अनि उसको शक्ति प्रबल हुनेछ, तर आफ्नै शक्तिद्वारा होइन; र उसले अद्भुत रीतिले विनाश गर्नेछ, र सफल हुनेछ, र कार्यान्वयन गर्नेछ, र शक्तिशालीहरू तथा पवित्र प्रजालाई नाश गर्नेछ। २५। अनि आफ्नो नीतिद्वारा उसले छललाई पनि आफ्नै हातमा फस्टाउन लगाउनेछ; र ऊ आफ्नो हृदयमा आफूलाई बढाउनेछ, र शान्तिद्वारा धेरैलाई नाश गर्नेछ: ऊ प्रधानहरूको प्रधानको विरुद्धमा पनि उठ्नेछ; तर ऊ हातविना नै तोडिनेछ।

“यो शक्ति बोकाको राज्यका चार विभाजनहरूका उत्तराधिकारमा तिनीहरूको राज्यको उत्तरकालमा, अर्थात् तिनीहरूको शासनपथको समाप्ति, उदय हुन्छ। निःसन्देह, यो पद ९ र त्यसपछिको सानो सिङ नै हो। पद ९ सम्बन्धी टिप्पणीहरूमा प्रस्तुत गरिएझैं यसलाई रोममा लागू गर्नुहोस्, अनि सबै कुरा समन्वित र स्पष्ट हुन्छ।”

“‘कडा मुखाकृतिको एक राजा।’ यही शक्तिबाट यहूदीहरू माथि आउन लागेको दण्डको भविष्यवाणी गर्दा मोशाले त्यसलाई ‘कडा मुखाकृतिको एक जाति’ भनी सम्बोधन गर्छन्। व्यव. २८:४९, ५०। युद्धको सज्जामा रोमीहरूभन्दा बढी भयङ्कर रूप देखाउने कुनै जाति थिएन। ‘गूढ वचनहरू बुझ्ने।’ भर्खरै उल्लिखित धर्मशास्त्रमा मोशा भन्छन्, ‘जसको भाषा तिमीले बुझ्नेछैनौ।’ यहूदीहरूको सन्दर्भमा बाबिलोनी, फारसी, वा युनानीहरूका विषयमा यसो भन्न सकिँदैन; किनकि कल्दी र युनानी भाषाहरू पलेस्टाइनमा केही न केही मात्रामा प्रयोगमा थिए। तर ल्याटिनको हकमा भने यस्तो थिएन।”

“जब अपराधीहरू परिपूर्णतामा पुग्छन्।” सर्वत्र, परमेश्वरका जनहरू र तिनीहरूका अत्याचारीहरूबीचको सम्बन्ध दृष्टिमा राखिएको छ। उहाँका जनहरूको अपराधकै कारण तिनीहरूलाई बन्दीगतिमा बेचिएको थियो। र पापमा तिनीहरूको निरन्तरताले अझ कठोर दण्ड ल्यायो। कुनै पनि समयमा यहूदीहरू, एक राष्ट्रको रूपमा, त्यति नैतिक रूपमा भ्रष्ट भएका थिएनन् जति तिनीहरू रोमीहरूको अधिकारक्षेत्रान्तर्गत आएका बेला भएका थिए।

“‘पराक्रमी हुनेछ, तर आफ्नै शक्तिद्वारा होइन।’ रोमीहरूको सफलता ठूलो मात्रामा तिनीहरूका सहयोगीहरूको सहायता र तिनीहरूका शत्रुहरूबीचका विभाजनहरूको कारणले भएको थियो, जसको लाभ उठाउन तिनीहरू सधैं तत्पर रहन्थे। पोपीय रोम पनि ती लौकिक शक्तिहरूको माध्यमबाट पराक्रमी भयो, जसमाथि उसले आत्मिक नियन्त्रण प्रयोग गर्‍यो।”

“‘उसले अद्भुत तरिकाले नाश गर्नेछ।’ प्रभुले अगमवक्ता इजकिएलद्वारा यहूदीहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँले तिनीहरूलाई ‘नाश गर्न सिपालु’ मानिसहरूको हातमा सुम्पिनुहुनेछ; र रोमी सेनाद्वारा यरूशलेमको विनाश हुँदा एघार लाख यहूदीहरूको संहार, अगमवक्ताका वचनहरूको एउटा भयावह पुष्टि थियो। अनि रोम आफ्नो दोस्रो, अथवा पोपसम्बन्धी, चरणमा पचास लाख शहीदहरूको मृत्युको लागि जिम्मेवार थियो।”

“‘अनि उसको नीतिद्वारा पनि उसले आफ्नो हातमा छलकपटलाई सफल तुल्याउनेछ।’ रोम अन्य सबै शक्तिहरूभन्दा छलपूर्ण नीतिका लागि विशेष रूपले चिनिएको छ, जसको माध्यमद्वारा त्यसले जातिहरूलाई आफ्नो नियन्त्रणमा ल्यायो। यो कुरा दुवै—मूर्तिपूजक रोम र पोपसम्बन्धी रोम—का विषयमा सत्य हो। यसरी शान्तिद्वारा त्यसले धेरैलाई नष्ट गर्‍यो।

“अन्ततः रोमले आफ्ना शासकहरूमध्ये एकजनाको व्यक्तित्वमा राजकुमारहरूका राजकुमारको विरुद्धमा उभिएर येशू ख्रीष्टको विरुद्ध मृत्यु-दण्डको फैसला दियो। ‘तर त्यो हातविनै तोडिनेछ,’ यो यस्तो अभिव्यक्ति हो जसले यस शक्तिको विनाशलाई अध्याय २ को मूर्तिमाथि परेको प्रहारसँग पहिचान गराउँछ।” उरियाह स्मिथ, Daniel and the Revelation, 202–204.

स्मिथले उक्त खण्डमा दुई पटक यो पहिचान गर्छन् कि मूर्तिपूजक र पोपीय रोमका भविष्यसूचक विशेषताहरू परस्पर विनिमेय छन्, किनकि ती केवल रोमका दुई चरणहरूमा प्रकट भएका रूपहरू मात्र हुन्; जस्तै दानियल अध्याय दुईमा फलाम र माटोको मिश्रण, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले चर्चक्राफ्ट र स्टेटक्राफ्टका प्रतीकहरू भनी पहिचान गर्नुहुन्छ। जब दानियलले स्मिथले सम्बोधन गरिरहेका पदहरूमा यो पहिचान गर्छन्—कि रोम “shall prosper, and practice,” र कि रोम “shall cause craft to prosper in his hand,”—तब स्मिथ दाबी गर्छन् कि पद छत्तीसमा “राजा” जसले “shall prosper till the indignation be accomplished,” भनी उल्लेख गरिएको छ, उसले मूर्तिपूजक तथा पोपीय दुवै रोमको एक भविष्यसूचक विशेषता पहिचान गर्छ। त्यसपछि उनी दाबी गर्छन् कि पद छत्तीसमा रोमका कुनै पनि विशेषताहरू पोपीय शक्तिलाई जनाउँदैनन्।

रोम नै दर्शनलाई स्थापित गर्ने डाँकुहरू हुन् भन्ने पहिचानको समर्थनमा हामीले Smith को सन्दर्भ दिएका छौं, र चौधौं पदमा उल्लिखित चार भविष्यसूचक विशेषताहरूमध्ये एउटा यो हो कि रोमले आफूलाई उच्च तुल्याउँछ।

ती दिनहरूमा दक्षिणका राजाको विरुद्धमा धेरै जना उठ्नेछन्; तिम्रा प्रजामध्येका लुटेराहरूले पनि दर्शनलाई स्थापित गर्न आफूलाई उचाल्नेछन्; तर तिनीहरू पतन हुनेछन्। दानियल ११:१४।

स्मिथले दाबी गर्छन् कि छत्तीसौं पदमा उल्लिखित राजाका विशेषताहरू पोपीय शक्तिसँग मेल खाँदैनन्, यद्यपि उनले यसअघि चौधौं पदमा आफूलाई उच्च पार्ने सत्ता रोम नै हो भनेर पक्षसमर्थन गरेका थिए। तर छत्तीसौं पदको राजा “आफूलाई उच्च पार्नेछ।” छत्तीसौं पदको यही उही राजाले “देवताहरूका परमेश्वरको विरुद्धमा अचम्मका कुराहरू बोल्नेछ।” दानियलमा पोपीय शक्ति “परमप्रधानको विरुद्धमा ठूला शब्दहरू बोल्नेछ,” र प्रकाशको पुस्तकमा पोपीय शक्तिले परमप्रधानको विरुद्धमा निन्दा गर्दछ।

र उसलाई ठूला ठूला कुरा तथा निन्दाजनक वचनहरू बोल्ने मुख दिइयो; अनि बयालीस महिनासम्म कार्य गरिरहने अधिकार पनि उसलाई दिइयो। अनि उसले परमेश्वरको विरुद्ध निन्दा गर्न, उहाँको नाउँको, उहाँको वासस्थानको, र स्वर्गमा वास गर्नेहरूको निन्दा गर्न आफ्नो मुख खोल्‍यो। प्रकाश 13:5, 6.

पोपीय सत्तासम्बन्धी प्रत्येक भविष्यसूचक विशिष्टीकरण छत्तीसौं पदमा पहिचान गरिएको छ।

अनि त्यस राजा आफ्नै इच्छाअनुसार गर्नेछ; अनि उसले आफूलाई उच्च पार्नेछ, र प्रत्येक देवताभन्दा आफूलाई महान् ठहराउनेछ, र देवताहरूका परमेश्वरको विरोधमा अद्भुत कुराहरू बोल्नेछ, र क्रोधको कार्य पूरा नभएसम्म सफल हुनेछ; किनकि जे निर्धारित गरिएको छ, त्यो अवश्य पूरा हुनेछ। दानिएल ११:३६।

मानवीय व्याख्याकारहरू धेरै पटक अविश्वसनीय हुन्छन्, तर धेरै एडभेन्टिस्ट व्याख्याकारहरूले यस स्पष्ट सत्यको साक्षी दिन्छन् कि प्रेरित पावलले पापको मानिसलाई सम्बोधन गर्दा दोस्रो थिस्सलोनिकीमा पद छत्तीसकै भावानुवाद गरिरहेका थिए।

कुनै पनि उपायले कसैले तिमीहरूलाई धोका नदेओस्; किनकि पहिले धर्मत्याग नआउँदासम्म, र पापको त्यो मानिस, अर्थात् विनाशको पुत्र, प्रकट नभएसम्म त्यो दिन आउनेछैन; जसले परमेश्वर भनिने वा पूजा गरिने सबै कुराको विरोध गर्छ र आफैलाई तिनसबैभन्दा माथि उचाल्छ; यहाँसम्म कि ऊ परमेश्वरझैँ परमेश्वरकै मन्दिरमा बस्छ, र आफू नै परमेश्वर हुँ भनी देखाउँछ। २ थिस्सलोनिकी २:२, ३।

छत्तीसौं पदमा भनिएको छ कि “त्यसले आफूलाई उच्च पार्नेछ, र हरेक देवताभन्दा आफूलाई महान् ठहराउनेछ,” र पावल भन्छन्, “पापको त्यो मानिस प्रकट होस्, विनाशको पुत्र; जसले आफूलाई परमेश्वर भनिने वा पूजिने सबैभन्दा विरोध गर्छ र आफूलाई तिनीहरू सबैभन्दा माथि उच्च पार्छ।” स्पष्ट छ, छत्तीसौं पदको राजा, छत्तीसौं पदसम्म पुग्ने अघिल्ला पदहरूमा चर्चामा रहेको राजाभन्दा भिन्न थियो भनी दाबी गर्न स्मिथसँग कुनै भविष्यवाणीसम्बन्धी अधिकार थिएन। व्याकरणगत दृष्टिले पनि आफ्नो त्रुटिपूर्ण प्रयोग गर्न उनलाई कुनै औचित्य थिएन, र उनले यसो गरेको कारण छत्तीसौं पदमा पोपीय शक्तिको कुनै लक्षण छैन भन्ने उनको दाबी, निजी व्याख्या स्थापित गर्ने प्रयत्नमा पवित्रशास्त्रलाई तोडमरोड गर्नु थियो।

हामीसँग भविष्यवाणीको अझ पक्का वचन पनि छ; र तिमीहरूले त्यसतर्फ ध्यान दिनु राम्रो गर्छौं, अँध्यारो ठाउँमा चम्कने ज्योतिर्तर्फ ध्यान दिएझैं, जबसम्म प्रभात नहुन्जेल र बिहानको तारा तिमीहरूका हृदयमा उदाउँदैन: पहिले यो जानिराख, कि धर्मशास्त्रको कुनै पनि भविष्यवाणी निजी व्याख्याको विषय होइन। किनकि भविष्यवाणी प्राचीन समयमा मानिसको इच्छाद्वारा आएको होइन; तर परमेश्वरका पवित्र जनहरूले पवित्र आत्माद्वारा प्रेरित भई बोले। २ पत्रुस १:१९-२१।

लाओदिकीया-युगीन एडभेन्टवादका वर्षहरूमा धेरै एडभेन्टवादी धर्मशास्त्रीहरू, पास्टरहरू र लेखकहरूले स्मिथको अनुप्रयोग सही हो वा गलत हो भन्ने विषयमा आफ्नो विचार व्यक्त गरेका छन्। अस्ट्रेलियाका एक पास्टर, लुइस वेयर, जो धेरै पहिले दिवंगत भइसकेका छन्, उनले आफ्नो सेवकाइको अधिकांश भाग स्मिथको झूठा भविष्यसूचक नमूनाको विरोधमा बिताए। उनको विरोधको कारण केवल यत्ति मात्र थिएन कि अन्ततः स्मिथले पैतालीसौं पदमा आफ्नो अन्तमा पुग्ने राजालाई टर्कीको रूपमा पहिचान गरे, तर स्मिथको रूपरेखाले आर्मागेडोनको गलत अनुप्रयोग पनि उत्पन्न गर्‍यो। सन् १९८० को दशकतिर एक एडभेन्टवादी लेखकले Adventists and Armageddon, Have we Misunderstood Prophecy? शीर्षकको एक पुस्तक लेखे। लेखकको नाम डोनाल्ड म्यान्सेल हो, र उक्त पुस्तक अझै पनि उपलब्ध छ।

मान्सेलले प्रथम विश्वयुद्ध र द्वितीय विश्वयुद्धसम्म पुग्ने इतिहासको अनुगमन गर्दै देखाउँछन् कि, जब ती दुवै युद्धहरू निकट आइरहेका देखिए, तब एडभेन्टिस्ट सुसमाचारकर्मीहरूले आर्मागेडोन र संसारको अन्त्यको चिन्हका रूपमा टर्कीले शाब्दिक यरूशलेमसम्म कूच गर्ने स्मिथको गलत अनुप्रयोग प्रयोग गर्न थाले। उनले कलीसियाको सदस्यता अभिलेखहरूद्वारा देखाउँछन् कि, ती प्रत्येक युद्ध निकट आउँदै जाँदा, स्मिथको आर्मागेडोनसम्बन्धी त्रुटिपूर्ण दृष्टिकोणबाट निकालिएको सुसमाचारकर्मीहरूको भविष्यवाणीसम्बन्धी जोडका आधारमा धेरै आत्माहरू एडभेन्टिस्ट कलीसियाको सदस्यतामा ल्याइए।

जब कुनै पनि युद्ध समाप्त भयो र त्रुटिपूर्ण भविष्यवाणीहरू पूरा भएनन्, तब स्मिथद्वारा निर्मित भविष्यसूचक नमूनाबाट उनीहरूले जति सदस्यहरू प्राप्त गरेका थिए, त्यसभन्दा बढी सदस्यहरू मण्डलीले गुमायो।

मिलेराइटहरूको आधारभूत सन्देशलाई स्मिथले अस्वीकार गर्नु, तथा दानियलको छत्तीसौँदेखि पैतालीसौँ पदसम्मका पदहरूबारे आफ्नो निजी व्याख्यालाई प्रवर्द्धन गर्न उहाँको तत्परता—यी कारणले स्मिथको तर्कले समसामयिक घटनाहरूमा आधारित एक भविष्यवाणीमूलक नमूना उत्पन्न गर्‍यो।

दानियल अध्याय ११ को अन्तिम पदमा आफ्नो अन्तमा आइपुग्ने राजाको विषयमा स्मिथ र जेम्स ह्वाइटबीच भएको विवादमा, जेम्स ह्वाइटले यस्तो तर्क प्रस्तुत गरे, जसले स्मिथको बालुवामय भविष्यसूचक आधारलाई संक्षेपमा स्पष्ट रूपमा प्रतिनिधित्व गर्‍यो। ह्वाइटले सिकाए कि “भविष्यवाणीले इतिहास उत्पन्न गर्छ, तर इतिहासले भविष्यवाणी उत्पन्न गर्दैन।”

दुवै युद्धभन्दा अघि कार्यरत एड्भेन्टादका सुसमाचार प्रचारकहरूले विकसित हुँदै गएको इतिहासलाई स्मिथको आर्मागिडोनसम्बन्धी त्रुटिपूर्ण भविष्यवाणीमूलक नमूना प्रस्तुत गर्न प्रयोग गरे, र युद्धहरूतर्फ अग्रसर हुँदा अत्यन्त आशिषित देखिएको तिनीहरूको कार्यले अन्ततः शुद्ध घाटा उत्पन्न गर्‍यो, जब उक्त भविष्यवाणीमूलक नमूना व्यक्तिगत व्याख्यामाथि आधारित रहेको कुरा प्रमाणित भयो।

झूटा अगमवक्ताहरूदेखि होशियार रहो, जो भेडाको भेषमा तिमीहरूकहाँ आउँछन्, तर भित्री रूपमा तिनीहरू लुटाहा ब्याँसाहरू हुन्। तिमीहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूका फलद्वारा चिन्नेछौ। के मानिसहरूले काँडाबाट अङ्गुर, वा सिस्नुबाट अज्जीर बटुल्छन्? त्यसै गरी हरेक असल रूखले असल फल फलाउँछ; तर कुहिएको रूखले खराब फल फलाउँछ। असल रूखले खराब फल फलाउन सक्दैन, न त कुहिएको रूखले असल फल फलाउन सक्छ। हरेक रूख जसले असल फल फलाउँदैन, त्यो काटिन्छ, र आगोमा फालिन्छ। यसकारण तिमीहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूका फलद्वारा चिन्नेछौ। मत्ती ७:१५-२०।

पद छत्तीसमा उल्लिखित राजाको एक निजी भविष्यसूचक नमूनालाई प्रवर्द्धन गर्न स्मिथको इच्छुकताले अन्ततः छैटौँ प्रकोप र आर्मागिडोनको पनि गलत प्रयोग उत्पन्न गर्‍यो।

अनि छैटौँ स्वर्गदूतले आफ्नो कटोरा महान् नदी यूफ्रेटिसमाथि खन्यायो; अनि त्यसको पानी सुकाइयो, ताकि पूर्वतर्फका राजाहरूका लागि बाटो तयार पारियोस्। अनि मैले अजिङ्गरको मुखबाट, पशुको मुखबाट, र झूटा अगमवक्ताको मुखबाट भ्यागुताजस्ता तीन अशुद्ध आत्माहरू निस्किरहेका देखें। किनकि तिनीहरू चमत्कारहरू गर्ने दुष्टात्माहरूका आत्माहरू हुन्, जो सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको त्यो महान् दिनको युद्धका निम्ति तिनीहरूलाई भेला गर्न पृथ्वीका राजाहरूकहाँ र सारा संसारका राजाहरूकहाँ निस्कन्छन्। हेर, म चोरझैँ आउँछु। धन्य त्यो हो, जो जागा रहन्छ, र आफ्ना वस्त्रहरू जोगाइराख्छ, नत्रता ऊ नाङ्गै हिँडोस्, र तिनीहरूले उसको लज्जा देखें। अनि उसले तिनीहरूलाई एक ठाउँमा भेला गरायो, जसलाई हिब्रू भाषामा आर्मागिडोन भनिन्छ। प्रकाश १६:१२-१६।

हामीले अघि नै संकेत गरिसकेझैं, छैटौँ विपत्ति मानव अनुग्रह-अवधि समाप्त भएपछि आउँछ; त्यसैले “तिम्रा वस्त्रहरू जोगाइराख” भन्ने चेतावनीमा निहित आशय अवश्य नै यस्तो परीक्षात्मक विषयसँग सम्बन्धित हुनुपर्छ, जो मीकाएल उठिनुभन्दा, मानव अनुग्रह-अवधि बन्द हुनुभन्दा, र पहिलो विपत्ति सुरु हुनुभन्दा पहिले घटित हुन्छ। छैटौँ विपत्तिले अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताका गतिविधिहरूलाई पहिचान गराउँछ, जो छिट्टै आउन लागेको आइतवार-व्यवस्थाको समयमा एकै ठाउँमा आउने त्रिविध संघ हो। त्यो त्रिविध संघ आधुनिक रोम हो, र आधुनिक रोमको त्यस त्रिविध संघलाई पहिचान गर्ने र स्थापित गर्ने प्रतीक “तिम्रा प्रजाका डाँकाहरू” हुन्, जसले “दर्शन स्थापित गर्न आफूलाई उचाल्छन्” र “लड्छन्।”

छैटौँ विपत्तिको चेतावनी, जब बुझिन्छ, तब त्यसले एक आत्मालाई आफ्ना वस्त्रहरू जोगाइराख्न सक्षम बनाउँछ; तर यदि त्यसलाई अस्वीकार गरियो भने, त्यसले एक आत्मालाई नाङ्गो छोडिदिन्छ, जुन लाओडिसियाको पाँच विशेषतामध्ये एक हो। त्यस चेतावनीलाई स्थापित गर्ने प्रतीक तेरा जनताका डाँकाहरू हुन्, जसले आफूलाई उच्च पार्दछन् र अन्ततः पतन हुन्छन्। सुलैमानले भनेका छन्, यदि परमेश्वरका जनतासँग त्यो दर्शन छैन भने, तिनीहरू नष्ट हुन्छन्।

जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू नष्ट हुन्छन्; तर जसले व्यवस्था पालन गर्छ, त्यो धन्य हुन्छ। हितोपदेश 29:18.

हिब्रू शब्द “perish” को अर्थ “नाङ्गो पार्नु” हो, र यूहन्नाले अभिलेख गरे, “धन्य त्यो हो जो जागा रहन्छ, र आफ्ना वस्त्रहरू जोगाइराख्छ, नत्रता ऊ नाङ्गै हिँड्नेछ, र तिनीहरूले उसको लज्जा देख्नेछन्।” उत्तरका राजाको विषयमा स्मिथ गलत थिए, र त्यस झूटा भविष्यवाणीसम्बन्धी आधारले उनलाई यस्तो भविष्यसूचक प्रयोग विकसित गर्न अनुमति दियो, जसलाई यदि स्वीकार गरियो भने, त्यसले नाङ्गोपन उत्पन्न गर्छ, जुन लाओडिकीहरूका प्रतीक हो, जो प्रभुको मुखबाट उछिट्टाइन्छन्।

स्मिथलाई उत्तरका राजाको आफ्नो नयाँ झूटा पहिचानका पक्षमा अगमवादिनीका पति जेम्स ह्वाइटविरुद्ध तर्क गर्न कुनै कठिनाई भएन। एड्भेन्टिस्ट इतिहासकारहरू, साथै सिस्टर ह्वाइटले, उनीहरूबीचको प्रसिद्ध असहमतिलाई सम्बोधन गर्छन्। एलेन ह्वाइटले आफ्ना पति र स्मिथ दुवैलाई ड्यानिअल ११ मा उत्तरका राजाले कसलाई प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने विषयमा रहेको उनीहरूको मतभेद सार्वजनिक क्षेत्रमा ल्याउन दिएकोमा हप्काइन्। सन् १८४४ को महान् निराशापछि प्रकाशित पहिलो नै एड्भेन्टिस्ट प्रकाशनमा, जेम्स ह्वाइटले यसरी लेखे:

“येशू उठ्नुभयो, ढोका बन्द गर्नुभयो, र आफ्नो राज्य ग्रहण गर्नका लागि प्राचीन दिनहरूका नजिक 1844 को सातौँ महिनामा आउनुभयो भन्ने कुरामा म पूर्ण रूपमा विश्वास गर्दछु। हेर्नुहोस् लूका 13:25; मत्ती 25:10; दानियल 7:13,14। तर दानियल 12:1 मा उल्लिखित मीकाएलको उठेर खडा हुनु भने अर्कै उद्देश्यका लागि हुने अर्को घटना जस्तो देखिन्छ। उहाँको 1844 मा उठ्नु भने ढोका बन्द गर्न, आफ्नो पिताकहाँ आउन, आफ्नो राज्य ग्रहण गर्न, र राज्य गर्नका लागि अधिकार प्राप्त गर्न थियो; तर मीकाएलको खडा हुनु भने उहाँसँग पहिले नै रहेको आफ्नो राजकीय शक्ति दुष्टहरूको विनाशमा र आफ्ना जनहरूको उद्धारमा प्रकट गर्नु हो। मीकाएल त्यस समयमा खडा हुनुहुनेछ जब अध्याय 11 को अन्तिम शक्ति आफ्नो अन्तमा पुग्नेछ, र उसलाई सहायता गर्ने कोही हुनेछैन। यही शक्ति परमेश्वरको साँचो मण्डलीलाई कुल्चने अन्तिम शक्ति हो; र साँचो मण्डली अझै पनि समस्त ख्रीष्टियन जगतद्वारा कुल्चिइरहेको र बहिष्कृत भइरहेको हुनाले, यसबाट यो निष्कर्ष निस्कन्छ कि त्यो अन्तिम अत्याचारी शक्ति अझै ‘आफ्नो अन्तमा पुगेको’ छैन; र मीकाएल खडा हुनुभएको छैन। सन्तहरूलाई कुल्चने यो अन्तिम शक्ति प्रकाश 13:11-18 मा देखाइएको छ। त्यसको संख्या 666 हो।” James White, A Word to the Little Flock, 8.

जब स्मिथले “दानियेल अध्याय एघारको अन्तिम शक्ति” विषयमा आफ्नो तथाकथित “नयाँ ज्योति” प्रस्तुत गरे, जेम्स ह्वाइटले स्मिथको त्यस अनुप्रयोगलाई नयाँ ज्योति नभई, आधारशिलामाथिको आक्रमणको रूपमा देखे। दानियेल ११ मा रोम उत्तरको राजाको रूपमा रहेको विषयमा उरियाह स्मिथ र जेम्स ह्वाइटबीच भएको विवादमा यस्ता विशिष्ट विशेषताहरू छन्, जसलाई भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरूको हैसियतले हामीले रोमको प्रतीकसम्बन्धी एड्भेन्टिस्ट इतिहासका अन्य विवादहरूसँग एकसाथ ल्याउनुपर्नेछ।

ती गुणहरूमध्ये एउटा भनेको निजी व्याख्याको प्रवेश हो। अर्को गुण भनेको त्यो निजी व्याख्याको प्रयोग गर्न सरल व्याकरणलाई विकृत तुल्याउनु आवश्यक पर्छ, किनकि स्मिथले पद छत्तीसमा भएका प्रत्येक भविष्यसूचक गुण रोमलाई सम्बोधन गर्छन् भन्ने तथ्यलाई मात्र बेवास्ता गरेनन्, तर अघिल्लो खण्डमा चित्रित गरिएको राजा नै पद छत्तीसको राजा हुनुपर्छ भन्ने व्याकरणिक संरचनाको अपरिहार्य मागलाई पनि उनले बेवास्ता गरे।

अर्को कुरा के हो भने निजी व्याख्या आधारभूत सत्यहरूको अस्वीकार थियो। अर्को के हो भने यसले भविष्यवाणीको आत्माको अधिकारको अस्वीकारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। अर्को विशेषता के हो भने रोमसम्बन्धी पहिलो त्रुटिपूर्ण धारणाले यस्तो भविष्यवाणीगत नमूना जन्माउनेछ, जसले मानव अनुग्रह-अवधिको अन्त्य नजिकिँदै जाँदा मानिसलाई आफ्ना वस्त्र जोगाइराख्न असम्भव बनाउँछ। अर्को कुरा उसको निजी व्याख्यालाई सार्वजनिक रूपमा प्रवर्द्धन गर्न तत्परता हुनु थियो। अर्को के हो भने निजी व्याख्या सधैं “नयाँ ज्योति” को रूपमा पहिचान गरिन्छ। यी सबै विशेषताहरू “तिम्रा मानिसहरूका लुटेराहरू” सम्बन्धी वर्तमान छलफलभित्र प्रतिनिधित्व भएका छन्।

जब रोमको पहिलो विवाद, जसले “तिम्रा मानिसहरूका डाँकूहरू” लाई चिन्हित गर्दै रोमको अन्तिम विवादको पूर्वछाया दिएको थियो, ऊरियाह स्मिथ र जेम्स ह्वाइटको विवादको भविष्यवाणीगत रेखासँग एकत्र गरिन्छ, तब हामी देख्नेछौं कि एउटा वर्गले आफ्नो भविष्यवाणीगत नमूना निजी व्याख्यामाथि निर्माण गरिरहेको हुनेछ, जसले आधारभूत सत्यलाई अस्वीकार गर्छ।

आधारभूत सत्यहरूको अस्वीकारले ती आधारभूत सत्यहरूलाई यति सुदृढ रूपमा प्रतिपादन गर्ने भविष्यवाणीको आत्माको अधिकारको अस्वीकारलाई स्वतः जनाउँछ। त्यो वर्ग आफ्नो दृष्टिकोणलाई सार्वजनिक रूपमा प्रस्तुत गर्न पनि इच्छुक हुनेछ, यस शिक्षाले विश्वभरिका परमेश्वरका जनतामाथि कस्तो प्रभाव पार्न सक्छ भन्ने सम्बन्धमा उठाइने कुनै पनि चिन्ताको परवाह नगरी।

1844 को तुरुन्तपछि, एडभेन्टादको पहिलो पुस्तामा, रोमसम्बन्धी अर्को एउटा विवाद प्रस्तुत गरियो। त्यो विवाद निरन्तर उक्साइँदै गयो, अन्ततः एडभेन्टादको तेस्रो पुस्ताले त्यो झूटा दृष्टिकोणलाई स्वीकार गर्‍यो। हामी अहिले ‘रेखामाथि रेखा’ को नमूनामा विचार गरिरहेका छ वटा रेखाहरूमध्ये चौथोको रूपमा ‘दैनिक’ सम्बन्धी विवादलाई विचार गर्नेछौं।

तर हामीले रोमका विवादहरूको चौथो रेखालाई उठाउनुअघि, यो सम्झनु आवश्यक छ कि अघिल्लो लेखमा, जब हामी दानिएल अध्याय एघारको पद दसलाई सम्बोधन गर्दैथियौं, हामीले यसो भनेका थियौं: “पद दसले लेवीव्यवस्था छब्बीसका ‘सात समय’लाई लुकेको इतिहाससँग प्रत्यक्ष रूपमा पनि जोड्दछ, तर सत्यको त्यो रेखा हामी यहाँ प्रस्तुत गरिरहेको विषयको परिधिभन्दा बाहिर पर्छ।”

१८६३ मा “सात समय” लाई अस्वीकार गर्ने कार्यमा उरियाह स्मिथ अगुवा थिए। १८५६ मा हाइरम एड्सनद्वारा लेखिएका र रिभ्युमा प्रकाशित उक्त विषयसम्बन्धी लेखहरूमा प्रस्तुत गरिएको त्यस विषयको ज्ञानको वृद्धिलाई उनले अस्वीकार गरेका थिए। स्मिथ “सात समय” प्रस्तुत गर्ने एउटा आन्दोलनसँग सम्बन्धित हुनु, तर त्यसपश्चात् त्यही विषयमा आएको ज्ञानको वृद्धिलाई अस्वीकार गर्नुका निहितार्थहरू पनि उत्तरका राजासम्बन्धी विषयमा आफूले नयाँ ज्योति हो भनी दाबी गरेको कुराको स्मिथद्वारा गरिएको परिचयका विशेषताहरूको विषयक्षेत्रभन्दा बाहिरकै कुरा हुन्; तर जब हामी रोमसम्बन्धी एडभेन्टिस्ट विवादहरूको शृङ्खलामाथिको हाम्रो अवलोकन समाप्त गर्नेछौं, तब हामी दानियल अध्याय ११ को पद १० को महत्त्वतर्फ पनि, र साथै १८५६ मा “सात समय” माथिको ज्ञानको वृद्धिसहित आएको लाओडिसियाको सन्देशलाई स्मिथले अस्वीकार गरेको कुराले के प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने विषयतर्फ पनि, फेरि फर्कनेछौं।

“पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको सम्बन्धमा हाम्रो विश्वास सही थियो। हामीले पार गरेका महान् मार्गचिह्नहरू अचल छन्। यद्यपि नरकका सेनाहरूले तिनलाई तिनको जगबाट उखेल्ने प्रयास गर्न सक्न्, र आफूहरू सफल भएका छन् भन्ने विचारमा विजयोल्लास गरून्, तैपनि तिनीहरू सफल हुँदैनन्। सत्यका यी स्तम्भहरू सनातन पहाडहरूझैँ दृढ उभिएका छन्, मानिसहरूको सबै प्रयासहरू शैतान र त्यसका सेनासँग संयुक्त हुँदा पनि अविचलित। हामीले धेरै कुरा सिक्न सक्छौं, र यी कुराहरू यस्तै छन् कि छैनन् भनी हेर्नका लागि धर्मशास्त्रहरूको निरन्तर खोजी गरिरहनुपर्छ।” Evangelism, 223.

“भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा हाम्रो अवस्थिति देखाइदिने सत्यका महान् मार्गचिह्नहरूलाई सावधानीपूर्वक सुरक्षित राखिनुपर्छ, ताकि तिनलाई भत्काइएर त्यस्ता सिद्धान्तहरूले प्रतिस्थापित नगरियोस्, जसले वास्तविक ज्योतिको सट्टा भ्रम ल्याउँछन्।” Selected Messages, book 2, 101, 102.

“यस समयमा पवित्रस्थानसम्बन्धी विषयमा हाम्रो विश्वासलाई डगमग्याउन धेरै प्रयासहरू गरिनेछन्; तर हामी डगमगिनु हुँदैन। हाम्रो विश्वासको जगबाट एक पिनसमेत सारिनु हुँदैन। सत्य अझै पनि सत्य नै हो। जोहरू अनिश्चित बन्छन्, तिनीहरू भ्रामक सिद्धान्तहरूतर्फ बाँदै जानेछन्, र अन्ततः अतीतमा हामीले सत्य के हो भन्ने सम्बन्धमा पाएका प्रमाणहरूकै विषयमा अविश्वासी भएको आफूलाई पाउनेछन्। पुराना सीमाचिह्नहरू जोगाइराखिनुपर्छ, ताकि हामीले आफ्नो दिशा नहराऔं।” Manuscript Releases, volume 1, 55

